

Aan de diensten in de Goede Week werd meegewerkt door:

De voorbereidingsgroep, bestaande uit: Welmoed van Seventer,
Jan Haan, Nel van der Schouw, Anki van Susante

Voorganger: ds. Welmoed van Seventer

Piano: Dirk Strasser

Orgel: Kees Veldhoen

Blokfluit : Paulien Rabbers

Koren:

Goede Vrijdag: mannenkoor o.l.v. Peter Raaijmakers

Paaswake: cantorij o.l.v. Peter Raaijmakers

Kruiswegstaties : Sjef Hutschemakers

Samenstelling boekje: Anki van Susante

VOORWOORD

Heilig geloven in.....En toch.... !

We voelen ons machteloos, bedrukt, boos over wat op dit moment in de wereld gebeurt. De vele brandhaarden, het machtsmisbruik van autoritaire leiders, democratie die onder druk komt te staan zoals in de V.S. En dat alles binnen een context dat uiterst rechts in opmars is in Europa en dat de eerste slachtoffers daarvan zijn de vluchtelingen en de ontheemden. Want zij bedreigen ons rustige en volgevreten leventje.

Je kunt dit alles de bedreiging van de humaniteit in onze wereld noemen, macht en geld staan onverbloemd en onbeschaamd centraal in het denken van drie grote politieke systemen. Ook in Europa en in Nederland zijn deze tendensen zichtbaar.

Als geloven in "En toch...." een heilige zaak is dan is het minste wat we kunnen doen ons tegen het nihilisme van de macht en het kapitaal uitspreken.

We krijgen in vieringen van de goede week en Pasen een radicaal ander geluid te horen. De Eeuwige biedt mens en dier een huis waarin ieder mens kan wonen en tot zijn recht kan komen. Niemand mag zich in het huis van de mens een kamer toe-eigenen, de deur op slot doen en zeggen: dit is van mij, jij hoort hier niet. Dit is de kern van de humaniteit waar we in geloven. Want wat we horen in de bijbel staat haaks op wat leiders deze dagen doen. Verlaat je huis en je land, wordt een dwarsligger en trek weg uit de slavernij van-als-maar-meer, trek door het water en de woestijn op weg naar En toch...!

In het thema van de PKN voor de Veertigdagentijd en Pasen: "heilig je leven" klinkt dit door. Wat is heilig voor jou, wat mag nooit verloren gaan, waar ga je voor? Gods werkelijkheid wordt zichtbaar in mensen, in hun woorden en daden.

Heilig als integer.

Het heilige verbindt, het benoemt kloven en slaat bruggen.

Heilig als vreugdevol.

Waar ogen streng of dof blijven, is het heilige afwezig.

Heilig als veeleisend.

Het is verslavend en uitdagend en ook vermoeiend. Het is nooit af en nooit genoeg. Een beetje heilig bestaat niet.

WITTE DONDERDAG

Muziek

Welkom

Aansteken van de tafelkaars

Bemoediging

Onze hulp is de Naam van de Ene
die Naam is ons genoeg

Gebed van toenadering

Hier zijn wij, God, met heel ons hebben en houden.
Met de smetten van de schuld,
met de krassen van onze pijn.
Met de barsten van ons lot
maar ook met de gloed van verwachting
en de adem van de hoop.

**Neem ons aan zoals wij zijn
en help ons te leven zoals U
het bedoelt.**

Amen

Zingen: Lb. 81 b (t. Roel Bosch m. Willeke Smits)

antifoon

The musical notation is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 4/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. Below the staff, the lyrics 'Ju - bel God ter eer, stem en te-gen-stem' are written. The second staff continues the melody with eighth and quarter notes, ending with a double bar line. Below this staff, the lyrics 'sprin-gen op voor Hem die ons heil be-werk - te.' are written.

Ju - bel God ter eer, stem en te-gen-stem

sprin-gen op voor Hem die ons heil be-werk - te.

Solo 1. Zing een lied, maak muziek,
vier je feesten, leef bevrijding,
God nam de last van je schouder,
je liet het huis van slaven achter.

Allen antifoon

Solo 2. Ik redde je uit de nood,
leidde je door de woestijn,
zond eten van boven,
gaf een bron om vol vertrouwen te drinken.

Allen antifoon

Solo 3. Ach, wilden ze maar horen,
de stem, de tegenstem tegen de dood,
ze zouden brood met honing eten,
en leven met een lied en met muziek.'

Allen antifoon

Rond de schrift

Gebed

God van het leven,
bevrijd ons van de angst,
laat ons op een andere manier
kijken naar wat ons bang maakt,
dat we vrijuit kunnen leven,
zonder mensonterende machten die ons binden,
grenzen die ons tegenhouden
en goden die onze onderwerping vragen.
Open ons voor Uw belofte
Van licht en liefde, van nieuw leven,
Van het goede leven in Uw schepping.

Amen

Eerste lezing: Exodus 12: 1-3, 15-20

Pesachfeest en uittocht uit Egypte

De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: 'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één.

Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op één van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden.

De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft.

Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid.

Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten.

Gedurende die zeven dagen mag er geen zuurdesem in jullie huizen te vinden zijn; iedereen die iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden, of het nu een vreemdeling is of een geboren Israëliet.

Eet niets dat met zuurdesem bereid is; eet uitsluitend ongedesemd brood, waar jullie ook wonen."

Zingen: Lb. 816 (t. René v. Loenen, m. Niek Hermanides)

1 Dat wij ons-zelf ge-won-nen ge-ven
aan het be-vrij-den-de be-staan,
aan wat ons uit-daagt om te le-ven.
Dat wij de stil-le roep ver-staan.

2. Dat wij versteende zekerheden
verlaten om op weg te gaan.
Dat niet de greep van het verleden
ons achterhaalt en stil doet staan.

3. Omdat de huizen die wij bouwden
geen onderkomen kunnen zijn.
Omdat het bloedeloos vertrouwde
ons achterdochtig maakt en klein.

4. Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,
dat wij van elke dwang bevrijd
naar onbekende plaatsen reizen.
Dat Gij ons onderkomen zijt.

Tweede lezing: Johannes 13: 1-15

Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet Jezus te verraden. Jezus, die wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die hij omgeslagen had. Toen hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' Jezus antwoordde: 'Wat ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen'. 'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult u niet wassen, nooit!' Maar toen Jezus zei: 'Als ik ze niet mag wassen, kun je niet bij mij horen', antwoordde hij: 'Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd'! Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein, maar niet allemaal'. Hij wist namelijk wie hem zou verraden, daarom zei hij dat ze niet allemaal rein waren. Toen hij hun voeten gewassen had, deed hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?' vroeg hij. 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen'.

Zingen: Lb.998 (t. en m. Jaci C. Maraschin vert. Andries Govaart)

1 Je hebt je vrien-den toen bij-een-ge-roe - pen,___

hun vui-le voe-ten als een knecht ge-was-sen;___

met-een zond Jij hen weg om te ont-moe-ten___

wie niet in de-ze kil-le we-reld pas - sen._____

2. Je vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,
en blijf elkaar met dit gebaar verrassen
in plaats van je in kerken op te sluiten.
Je moet steeds anderen de voeten wassen.

3. Het stof van al de wegen van ons leven,
kom, was het van de stukgelopen voeten.
Kom, geef dat onze handen hen genezen
die ver van huis geen goede vriend ontmoeten.

4. Het helder water stromend uit jouw bronnen
wast onze voeten, zuivert onze wonden.
Als boden van jouw vrede, hier begonnen,
zo worden wij de wereld in gezonden.

Overweging

Muziek

Rond de Tafel

Nodiging door de diaken
Toelichting op de inzameling

Collectiedoel: Amnesty International
Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198 1000 00

Voorbeden en Stilgebed

Tafelgebed:

*VG. Deze avond van breken en delen,
zo anders dan alle andere,
richten wij ons tot U
en zoeken naar toekomst en leven
waarin uw wil geschiedt.
Naar uw Koninkrijk verlangen wij,
op uw weg van heil hopen wij,
daarom eten wij het brood
en horen op onze doortocht
van breken en delen.
Gij voedt ons met meer:
met Jezus uw Zoon,
Brood voor het leven!
Met ons schenkt Hij hier zichzelf:
een toekomst voor allen,
hoop, bemoediging.
Wij zijn één met Hem
één lichaam, een leven van liefde.*

Zingen: Lb.390:1 (t. Huub Oosterhuis, m. Albert de Klerk)

1 Het brood in de aar - de ge - von - den,
het brood door han - den ge - maakt,
het brood van tra - nen en zor - gen,
dat brood dat naar men - sen smaakt.

*VG. Deze avond, zo anders dan andere,
met Hem trekken wij uit angstland,
weg uit elkanders heerszucht
en zoeken naar begaanbare wegen
waar liefde als waarheid wordt aangedaan.*

Zingen: Lb.390: 2

Het brood van oorlog en vrede,
dat dagelijks eendere brood,
het vreemde brood van de liefde,
het stenen brood van de dood.

*VG. Wij bidden voor hen
die lijden aan de nacht;
zij die worden beheerst door angst en
van het verlaten zijn, vergeten, bezeerd.
Al die mensen die niet verder kunnen,
niet verder willen.
Dat er genoeg liefde moge zijn
om te genezen aan de liefde van uw Zoon.*

Zingen: Lb.390: 3

Het brood dat wij duur verdienen,
ons lichaam, ons geld, ons goed,
het brood van ons samen leven,
die schamele overvloed.

*VG. Nu wij eten van dit brood,
en drinken uit deze beker
die ons een volkomen liefde voor ogen stellen,
bidden wij voor hen die brood ontberen,
voor wie moeten leven
van wat de zelfgenoegzamen hen laten,
voor wie beheerst worden
dag in, dag uit
door de grote dingen om de kleine zorgen.
Leer ons te delen
en dat wij dat belijden met meer dan woorden alleen.
Dat wij uw Zoon niet verlaten.*

Zingen: Lb.390:4

Dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan.
Wij delen het met elkander
ons hele mensenbestaan.

*VG. Deze avond,
zo anders dan alle andere,
nu wij voorproeven van de Maaltijd,
waartoe gij alle volken hebt genodigd.
Wij bidden voor deze wereld,
gevangen door geweld en terreur,
leid ons naar een weg,
uw weg.
Dat wij gerechtigheid, uw gerechtigheid,
hoog houden en doen wat de vrede dient.
Vertrouwend op uw toekomst
en uw Zoon niet alleen laten.*

Zingen: Lb.390: 5

Gij deelt het met ons, zo deelt Gij
U zelf aan ons uit voorgoed,
een mens om nooit te vergeten,
een God van vlees en bloed.

**Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schuld
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen.**

Vredegroet

De vrede van de Heer zij altijd met u.
Zijn vrede ook met u.

*Ieder reikt een aantal kerkgangers de hand
en wenst elkaar "de vrede van Christus"*

*Gemeenschap van brood en druivensap onder het zingen van:
Ubi Caritas Lb. 568a (m. Jacques Berthier)*

U - bi ca - ri - tas et a - mor,

u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.

Vertaling: Waar vriendschap is, daar is God

Derde lezing: Johannes 14:27-31

Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet. Jullie hebben toch gehoord dat ik zei dat ik wegga en bij jullie terug zal komen? Als je me liefhad zou je blij zijn dat ik naar mijn Vader ga, want de Vader is meer dan ik. Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het geloven wanneer het zover is. Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van deze wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over mij, maar zo zal de wereld weten dat ik de Vader liefheb en doe wat de Vader me heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.

Hier onderbreken wij deze dienst.

In stilte gaan wij weg van hier,

om morgen in stilte weer terug te komen.

GOEDE VRIJDAG

Wij komen binnen en zijn stil

Zingen: Psalmen Anders 22b: 1, 2, mk 3, 4 allen +mk

1. Mijn God, mijn God, waarom verstoot u mij?

U was mij zo vertrouwd en zo nabij,

maar nu houdt u zich doof, God. Hoort u mij?

Ik ben wanhopig,

ik schreeuw het uit, maar u blijft mij ontlopen.

U ziet mij niet. Bent u mijn naam vergeten?

U redt mij niet. U die mijn God wilt heten,

hoort u mij niet?

2. U was een gids voor heel ons voorgeslacht,
een zuil van vuur, een ijkpunt in de nacht.

Uw volk, vertrouwend op uw overmacht,
wist zich gedragen.

Maar ik val blijkbaar buiten uw genade,

geworden tot een worm in dorre aarde,

vernederd, God, vertrap, hoe mensonwaardig

is mijn bestaan.

3 Een hon - ge - ri - ge ben-de jaagt mij op
 en er is nie-mand die de hor - de stopt.
 Ik sta ver-lamd en kan geen kant meer op.
 Hoor hon-den blaf-fen!
 Geen te-gen-stan-der kan mij har-der straf-fen:
 zie mij, door-boord mijn voe-ten en mijn han-den,
 mijn lijf ont-kleed - hun leed-ver-maak, mijn schan-de!
 Wordt dit mijn dood?

4. Mijn kleren zijn verdeeld. Het is genoeg!
 Kom mij, o God, als redder tegemoet
 nu ze me slaan en slaan tot bloedens toe
 om mij te doden.
 U lacht om heersers die zichzelf vergoden
 en mij verachten. God, red nu mijn leven.
 Uw koningschap is onbetwist, verheven
 uw grote naam!

Gebed

Liefdevolle God,
wanneer de toekomst onzeker lijkt,
wij angstig en kwetsbaar onze weg gaan
en uitzicht ons ontbreekt;
leer ons dan, ondanks alles,
vast te houden aan Uw Naam:

IK BEN ER EN IK ZAL ER ZIJN.

Laatste woord in diepste nood.

Amen

Lezing: Exodus 12 : 21-28

Toen riep Mozes de oudsten van Israël bij elkaar. 'Elke familie moet een lam of een bokje kiezen,' zei hij, 'en dat moet worden geslacht als pesachoffer. Laat ieder daarna een bosje majoraan nemen, dat in de schaal met bloed dopen en het bloed aan de bovendorpel en aan de beide deurposten strijken. Ga dan tot de morgen de deur niet uit, want de HEER zal door Egypte heen gaan om het te straffen. Maar ziet Hij bij een deur bloed aan de bovendorpel en aan de posten, dan zal Hij die deur voorbijgaan, Hij zal de doodsengel geen toestemming geven om uw huizen binnen te gaan en u te treffen. Dit voorschrift blijft voor u en uw kinderen voor altijd van kracht. Ook als u eenmaal in het land bent dat de HEER u zal geven, zoals Hij heeft beloofd, moet u dit gebruik in ere houden. En als uw kinderen dan vragen: "Wat betekent dit gebruik?", antwoord dan: "Wij brengen de HEER een pesachoffer omdat Hij de huizen van de Israëlieten voorbij is gegaan toen Hij de Egyptenaren strafte; ons heeft Hij gespaard." Toen knielden de Israëlieten en bogen ze zich diep neer. Daarna gingen ze uiteen en deden wat de HEER aan Mozes en Aäron had bevolen.

Zingen: Lb. 934 1 mk. 2,3 allen
(t. Piet van Midden m. Gerard van Amstel)

1 Ik ben voor jou een nieu-we naam. Ik ben je God en
2 ben er als het le-ven licht. Ik ben er voor je
3 ben de weg waar-op je gaat. Ik ben er zelfs ten
hier-van-da-an ga ik als je scha-duw met je mee door
in de nacht. Ik ben er in je hoog-ste lied. Ik
ein-de raad. Ik ben ge - ge - ven als je brood. Ik
de woes-tijn en door de zee. 2 Ik
ben er als je 't niet meer ziet. 3 Ik
ben in le-ven en in dood je vriend.

De diaconale kaars wordt aangestoken

Zingen: Lb. 816 1en 4 allen 2 en 3 mk (t. René v. Loenen, m. Niek Hermanides)

2. Dat wij versteende zekerheden
verlaten om op weg te gaan.
Dat niet de greep van het verleden
ons achterhaalt en stil doet staan.

3. Omdat de huizen die wij bouwden
geen onderkomen kunnen zijn.
Omdat het bloedeloos vertrouwde
ons achterdochtig maakt en klein.

4. Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,
dat wij van elke dwang bevrijd
naar onbekende plaatsen reizen.
Dat Gij ons onderkomen zijt.

Inleiding op de lezingen

Wie de kruiswegschilderingen van Sjef Hutschemakers bekijkt, wordt meteen getroffen door het zo menselijke gezicht van Christus. In allerlei ontmoetingen langs zijn kruisweg straalt dat gezicht zachtmoedigheid uit. Zij ogen ontmoeten andere ogen. De schilder accentueert dat door licht. Het licht van Jezus' gelaat op het gelaat van wie Hij ontmoet. Zijn gezicht straalt ook kwetsbaarheid uit. De kwetsbaarheid van het goede. Ook waardigheid en sereniteit, die overwinnen. Het gelaat is de spiegel van de ziel, zegt men. In het gelaat van de ander zijn we God nabij. Zeker in dit gelaat van deze Zoon van God. "Zo vriendelijk en veilig als het licht, zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht." Overwegen we in dit licht deze kruisweg.

Lezing: bij statie 1 Johannes 18: 1-5

Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidronbeek. Daar liep hij een olijfgaard in, met zijn leerlingen. Judas, zijn verrader, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. Judas ging ernaartoe, samen met een cohort soldaten en dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. Jezus wist precies wat er met hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' Ze antwoordden: 'Jezus uit Nazaret'. 'Ik ben het' zei Jezus, terwijl Judas, zijn verrader, erbij stond.

Reflectie:

“Die ik kussen zal die is het. Grijp hem vast.” had Judas gezegd. Je vriend verraden met een kus. Gespeelde vriendschap, net doen alsof, er niks van menen, dat is erger soms dan openlijke vijandschap.

Hoe vaak gebeurt het tussen mensen. Judas is van alle tijden. Judas zit soms in onszelf.

Zingen: Lb. 571:1 en 3 allen 2 mk

(t. Sytze de Vries, m. Keulen 1649)

1 In stil - le nacht houdt Hij de wacht

waar al - le an - deren sla - pen.

De o - gen zwaar, de har - ten moe,

heb - ben wij Hem — ver - la - ten.

2. Waarom blijft niet het laatste lied
in onze harten hangen?
De lofzang klonk, maar is verstomd.
De dood houdt ons omvangen.

3. Een beker vol van vreugdewijn
heeft Hij met ons gedronken.
Een bittere kelk vol eenzaamheid
hebben wij Hem geschonken.

Lezing: bij statie 2 Johannes 18: 13-15 en 25-27

Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester, en hij was het die de Joden had voorgehouden: 'Het is goed dat één mens sterft voor het hele volk.' Simon Petrus kwam met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in

Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. 'Ben jij soms ook een leerling van Hem?' vroegen ze. 'Nee,' ontkende Petrus, 'ik niet.' Maar één van de knechten van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: 'Maar ik heb toch gezien dat je in die tuin bij Hem was?' Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

Reflectie:

"Maar jij hoort ook bij hem" zegt een knecht. "Ik ken die man niet", antwoordt Petrus. Intussen ontmoeten hun ogen elkaar, die van Jezus en Petrus, van op een afstand. Hij had Hem nog pas eeuwige vriendschap gezworen. Maar nu wordt het hem te heet onder de voeten. Nu even niet! Hij is geen held.

Er kraait een haan. Het gaat hem door de ziel. Je moet voorzichtig zijn met naar Petrus te wijzen. Want hoe dikwijls leef je, spreek je, handel je ook niet alsof je Hem niet kent. Uit gemakzucht, uit angst, uit lafheid of schaamte.

Lezing: bij statie 3 Johannes 18: 36-37 en 19: 1-4

Jezus antwoordde: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.' Pilatus zei: 'U bent dus koning?' 'U zegt dat Ik koning ben,' zei Jezus. 'Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.'

Toen liet Pilatus Jezus geselen. De soldaten vlochten een kroon van doorntakken, zetten die op zijn hoofd en deden Hem een purperen mantel aan. Ze liepen naar Hem toe en zeiden: 'Gegroet, koning van de Joden!', en ze sloegen Hem in het gezicht. Pilatus ging weer naar buiten en zei: 'Ik zal Hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.'

Reflectie:

Opgepakt, gestompt, geslagen, nagewezen, weg geschreeuwd, veroordeeld. Omdat Hij te eerlijk is, man en paard durft te noemen. Omdat machtigen zich dan altijd bedreigd voelen.

Ze willen Hem kwijt. En het volk krijgen ze op hun hand. Het volk kiest voor de sterkste, niet voor de verliezer. Zoals altijd.

Zingen: Lb. 581: 1, mk (t. Inge Lievaart, m. Jan Pasveer)

1. Hier zwijgt het hoge denken:

God trad in ons gemis
om volheid ons te schenken,
zijn dorst bracht lafenis.

Lezing: bij statie 4 Johannes 19: 5-7

Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. 'Hier is Hij, die mens,' zei Pilatus. Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars Hem zagen begonnen ze te schreeuwen: 'Kruisig Hem, kruisig Hem!' Toen zei Pilatus: 'Neem Hem dan mee en kruisig Hem zelf, want ik zie niet waaraan Hij schuldig is.' De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet die zegt dat Hij moet sterven, omdat Hij zich de Zoon van God heeft genoemd.'

Reflectie:

Ze spelen een spel met Hem, hangen Hem de rode koningsmantel om en kronen Hem met een pijnlijke kroon. Mooie koning! Zonder macht of leger.

Het kruis -al in het verschiet- wordt Zijn troon. Ze begrijpen niets van Hem, van dat andere koninkrijk, waar Hij van droomde en dat nog altijd niet van deze wereld is. Dat koninkrijk van vrede en liefde, waar recht is wat nu nog krom is, en dat nooit komt door geweld en bloedvergieten. Slechts door gebaren van goedheid. "Zie de mens", had Pilatus gezegd. En hij wist niet half hoe hij daarmee de spijker op zijn kop sloeg. De mens als geen ander. De mens zoals hij eigenlijk bedoeld is. De nieuwe Adam, Gods beeld.

Zingen: Lb. 581: 3 allen

3 Zijn zwij-gen voor de rech - ter

wordt nog door ons ge - hoord:

voor ons het pleit be - slech - tend

als zijn vrij-spre-kend woord.

Lezing: bij statie 5 Johannes 19: 16-17

Toen droeg Pilatus Hem aan hen over om Hem te laten kruisigen. Jezus werd weggevoerd; Hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota.

Reflectie:

Soms zit er niks anders op dan het lijden te aanvaarden. Je hebt het niet gezocht, het komt op je weg. Je moet het oppakken en dragen.

Je kunt er niet omheen, je moet er doorheen.

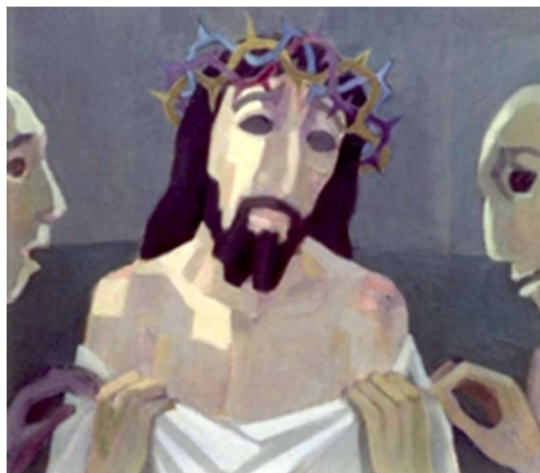
En intussen rechtop proberen te blijven. De mens kan groter zijn dan het lijden. Door het lijden heen blijf je mens, kind van God. Dat is je bestemming. Dat kan niemand je ontnemen.

Zingen: Lb. 581: 2 allen

2. Die liefhad bovenmate,
die zich gevangen gaf,
bevrijdt ons uit ons haten,
breekt onze ikzucht af.

Lezing: bij statie 6 Johannes 19: 23-24

Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo moest in vervulling gaan wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden.

Reflectie:

Twee paar handen ontdoen Hem van Zijn kleet. Zijn laatste beschutting wordt Hem ontnomen. Ze willen Hem ontluisteren, in Zijn hemd zetten. Maar Hem Zijn waardigheid ontnemen kunnen ze niet. Hij blijft wie Hij is, de mens naar Gods beeld. Hoe mensen elkaar ook kleineren en te kijk zetten, de waarachtige mens blijft wie hij is. Zijn innerlijke waarde ontnemen je hem niet.

Zingen: Lb 585: "waar was jij" koor en gemeente
(t. Sytse de Vreis. m. Christiaan Winter)

Aanklacht onder het kruis

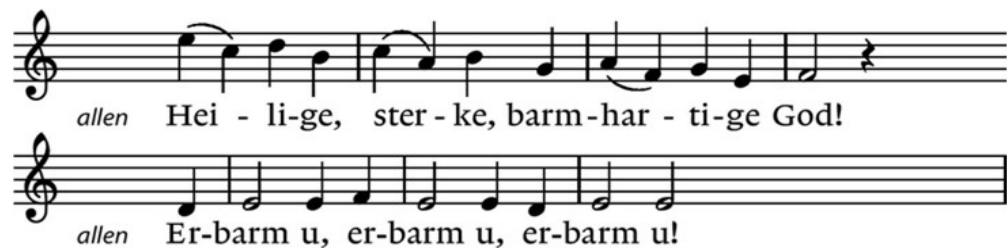
koor: Waar was jij, toen men Hem gekruisigd had?
Erbarm u, erbarm u, erbarm u!
Waar was jij toen men hem hing aan het hout?

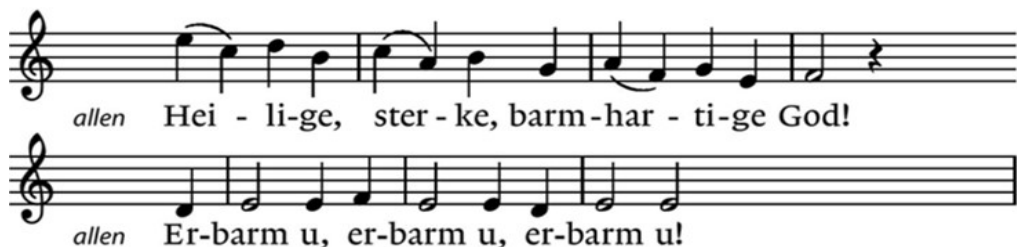
koor: Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen?
Heilige, sterke, barmhartige God!

koor: Waar was jij, toen Hij in zijn graf gelegd werd?

koor: Waar was jij, toen Hij uit de doden opstond?

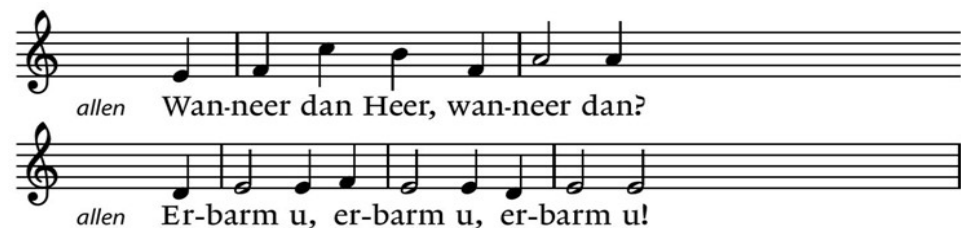

koor: Waar was jij?

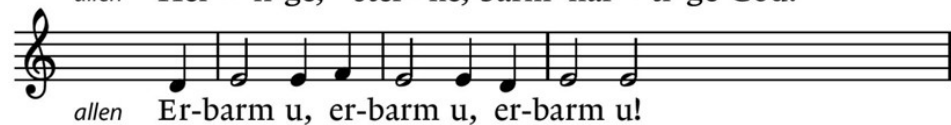
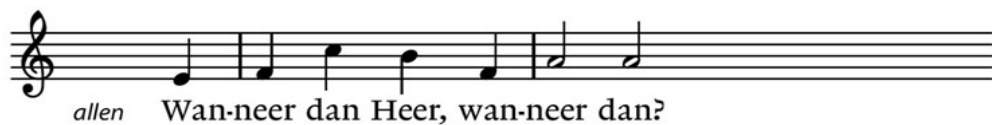
Honger heb ik geleden: gaf jij mij toen te eten?

Wanneer dan Heer, wanneer dan?

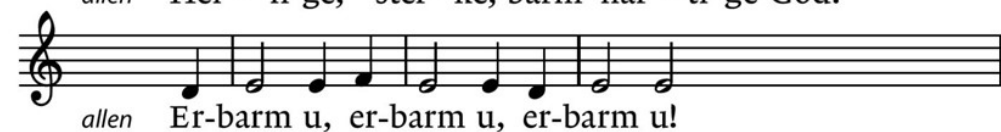
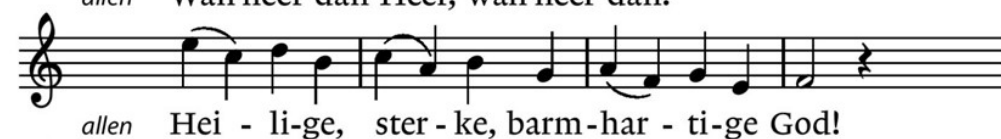
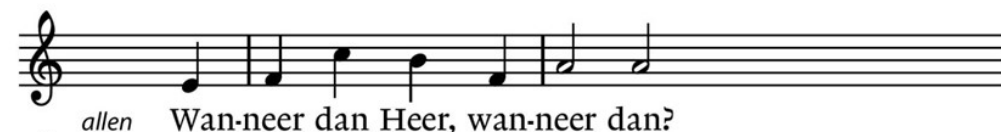
Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken?

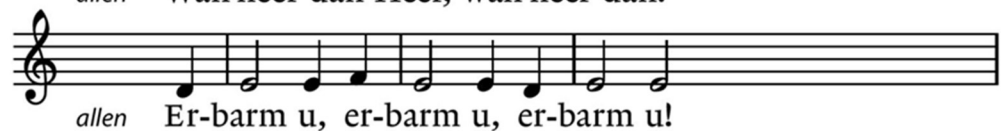
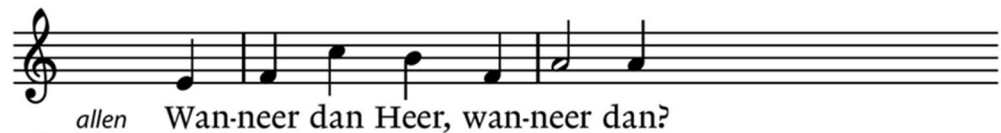
koor: Ooit was ik een vreemdeling: gaf jij mij onderdak?

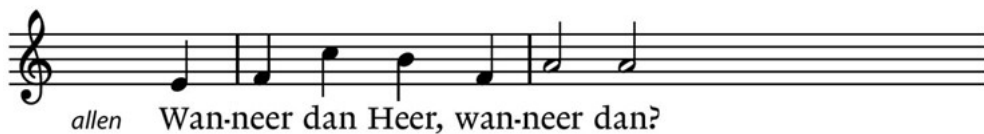
koor: Toen ik was uitgekleet: bedekte jij mijn schande?

koor: En toen ik ziek was: heb jij mij opgezocht?

koor: Ooit zat ik gevangen: kwam jij naar mij toe?

koor: Alles wat je niet voor één der minsten gedaan hebt,
heb je ook Mij niet gedaan!

koor: Waar was jij?

Lezing: bij statie 7 Johannes 19: 25

Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en haar zus, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala.

Reflectie:

Maria is gebleven, tot het bittere eind. Tot waar de meeste vrienden weggelopen waren. Heel nabij. Haar ogen laten Hem niet los. Hij blijft haar kind. Haar handen gevouwen in hulpeloosheid. Of is het een gebed: O, God, wat nu?

Waarom dit?

Ook nu blijft ze in Hem geloven en in de God die Hij Zijn Vader weet, van kind af aan.
Moeders kunnen sterk zijn. Ook de moeder van Jezus. De moeder van alle gelovigen.

Lezing: bij statie 8 Johannes 19: 28-30

Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: 'Ik heb dorst.' Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar zijn mond. Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Reflectie:

Het wordt donker. De zon verbergt haar gezicht. Zijn hoofd valt voorover. Een laatste zucht, een laatste woord: "Het is volbracht".

Sterven is een strijd. Voor ieder mens, ook voor Jezus. Maar vanaf nu is sterven anders. Nee, Hij heeft de dood en het lijden niet weggenomen. Zijn doornenkroon valt op de aarde, voor onze voeten.

Het lijden blijft hier. Maar vanaf nu kan sterven voor ons zijn:
met Jezus overgaan in de handen van de Vader. Zijn
doornenkroon, vol kleur, wordt overwinningskroon.
Lijden heeft niet het laatste woord.

Zingen: Lb. 581: 4 allen

4 Die vol was van ge - na - de
is on - ze weg ge - gaan.
het spoor van on - ze da - den
klaagt ons niet lan - ger aan.

Lezing: bij statie 9 Johannes 19: 38-42

Na deze gebeurtenissen vroeg Josef van Arimatea – die een leerling van Jezus was, maar uit angst voor de Joden in het geheim – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litra. Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een tuin, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Reflectie:

Tedere handen nemen Zijn dode lichaam van het kruis en verzorgen het. Tedere handen van vrienden die nu achterblijven zonder Hem. Vrienden die nabij gebleven zijn. Het is het laatste wat ze nog voor Hem kunnen doen. Een laatste eer, een blijk van wederliefde voor alles wat Hij gaf.

Wie van ons komt hier niet ooit voor te staan in zijn leven?

Orgelmuziek

Lezing: Hosea 6: 1-3

'Kom, laten wij teruggaan naar de HEER!
Hij heeft ons verscheurd, Hij zal ons genezen;
de hand die sloeg, zal ons verbinden.
Hij redt ons na twee dagen van de dood,
de derde dag doet Hij ons opstaan:
in zijn nabijheid zullen wij leven.
Dan zullen wij Hem kennen,
ernaar jagen om de HEER te kennen.
Even zeker als de dageraad zal Hij komen,
Hij komt naar ons als milde regen,
als de lenteregen die de aarde drenkt.'

Zingen: De Noche (volgens aanwijzingen van de dirigent)
(t. Taizé/Geurt Baerends; m. Jacques Berthier)

Als duis-ter-nis heerst en de nacht valt, en don-ker wordt heel de aar - de

wees jij voor ons dan een bron van licht, wees jij voor ons dan een licht-bron.

Achtereenvolgens worden weggedragen:

De Paaskaars

Het Licht is gedoofd. De nacht is gevallen.

Het Doopvont

Leidt het water nog wel tot het leven?

De Bijbel

Het Woord zwijgt, ja God-zelf is in ballingschap.

De Diaconale kaars

*Waar het Woord niet wordt gehoord en gehoorzaamd,
verdwijnt ook de menselijkheid.*

Hier onderbreken wij deze dienst.

In stilte gaan wij weg van hier,

om morgen in stilte weer terug te komen.

PAASWAKE

Wij komen binnen en zijn stil.

Zingen: Psalm 42a (koor en gemeente)

(t. vijftig psalmen, m. Bernard Huijbers)

refrein: 1 voorzang, 2 allen

Zo-als een hert reik - halst naar le - vend wa - ter,
zo wil ik, God, met heel mijn we-zen naar U toe.
Ik dorst naar God, de le - ven - de God.
Ik dorst naar God, de le - ven - de God.

voorzang 1 Wanneer sta ik eindelijk oog in oog met mijn God?
Ik heb geen brood dan tranen dag en nacht,
en altijd weer hoor ik ze zeggen:
‘Waar blijft nu je God?’

allen refrein

voorzang 2 God, geef mij vandaag en iedere dag
een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen
tot diep in de nacht, zo lang ik besta,
een lied voor de God van mijn leven.

allen refrein

voorzang 3 Maar waarom zo moedeloos, waarom opstandig?
Ik zal wachten op God en eens zal ik Hem danken:
Gij zijt mijn lijfsbehoud, Gij zijt mijn God.

allen refrein

Lezing: Exodus 14 : 12-15

Hebben we niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn"? Maar Mozes antwoordde het volk: 'Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.'

De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom roep je Mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken.'

Zingen: Lb.605 1, 2, 5 allen 3, 4 koor

(t.: Inge Lievaart, m. Willem Vogel)

1 De toekomst is al gaan - de,
lokt on-danks te - gen - stand
ons weg uit het be - staan - de
naar eens te vin - den land.

2. De toekomst is al gaande,
schept doorgang door de vloed,
dwars door het ongebaande
een pad dat voortgaan doet.

3. De toekomst is al gaande,
een bron in de woestijn
zingt tegen het vergaan in:
de dood zal niet meer zijn.

4. De toekomst is al gaande,
verborgen en gezien,
een stem die te verstaan is,
een God die draagt en dient.

5. De toekomst houdt ons gaande,
voert ondanks tegenstand
ons uit het doods bestaande
naar nieuw, bewoonbaar land.

De terugkeer van het Woord en het Licht

*De Diaconale kaars het Doopvont en de Bijbel worden
binnengebracht, terwijl gezongen wordt:*

Zingen: Hoe ver is de nacht? 2x koor, 1x allen
(t. Huub Oosterhuis, m. Bernard Huijbers)

Hoe ver is de nacht, hoe ver,
wachter, hoe ver is de nacht?
De morgen komt, zegt de wachter,
maar nog is het nacht.

Allen:

Hoe ver is de nacht, hoe ver,
wach- ter, hoe - ver is de nacht? De
mor-gen komt, zegt de wach-ter, maar nog is het nacht.

Lof van het licht

De Paaskaars, aangestoken aan het vuur buiten, wordt binnengebracht, terwijl gesproken wordt.

Dit is de nacht,
die heel de aarde rond
gevierd wordt als de nacht van bevrijding
uit het duister van de kwade machten.
Het licht is sterker dan al het duister,
onstuitbaar en niet te doven.
Dit is de nacht, waarin Jezus, de Mensenzoon,
de banden van de dood heeft losgemaakt
en de machteloosheid heeft doorbroken.
Hij is licht en leven door de dood heen.
Daarom zegenen en danken wij U,
lichtende, levende, liefhebbende God!
Laat het licht, Eeuwige, onze God,
dat U in ons midden hebt ontstoken
nooit verdwijnen in ons midden,
wijs ons de weg in het licht van Pasen.
Verwelkomen wij het licht!

*Tijdens het zingen wordt het licht van de Paaskaars
doorgegeven*

Zingen: Lb.599 1, 3 koor 2,4 allen
(t.Aurelius Prudentius Clemens, m.13e eeuw
Worcester vert.J.W. Schulte Nordholt)

1. O diepe nacht die ons omringt,
de wereld in uw duister dwingt,
het licht van Christus kleurt de lucht,
Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht.

2 De aar - de die in 't don-ker lag,
 komt in zijn zon-licht aan de dag.
 Al - les krijgt kleur en glans en licht
 in 't stra-len van zijn aan - ge-zicht.

3. U Christus kennen wij alleen,
 U zoekt ons zingen, ons geweent.
 Zie ons in eenvoud voor U staan,
 o Heer, neem onze harten aan.

4. Zoveel is zwart van kwaad en pijn.
 Maak door uw licht de wereld rein.
 O ster die in de hemel staat,
 verlicht ons met uw licht gelaat.

Bezinning in lezing en lied

Lezing: Exodus 14: 19-22

De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom, die eerst voor hen uit ging, stelde zich achter hen op, zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door

de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur.

De kaarsen worden gedoofd

De dialoog van de Paasnacht

Vraag:

Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Antwoord:

Deze nacht is anders dan alle andere nachten,
omdat wij in deze Paasnacht
mogen weten en ervaren
dat de zon altijd weer op zal gaan.
Dat het leven zin en betekenis mag hebben
in de omgang met elkaar en met God.
Daarom klinkt in deze nacht:

Gelukkig jij die het allemaal niet meer kan volgen:
je hoort erbij!

Gelukkig jij die verdriet hebt en je daarom alleen voelt:
je bent gehoord, je zal worden getroost.

Gelukkig jij die het pantser om het gevoel durft laten zakken
en je durft laten raken,
kwetsbaar en raakbaar,
uiteindelijk zal iedereen zo zijn.

Gelukkig jij die soms beroerd wordt van alle ellende,
die niet recht praat wat krom is,
maar eerlijkheid wil:
het zal allemaal worden zoals jij het wil.

Gelukkig jij die ondanks alles het goede in mensen wil zien:
jou zal recht worden gedaan.

Gelukkig jij die een hart hebt voor de mensen om je heen,
de Eeuwige heeft een hart voor jou.

Gelukkig jij die ruzies beslecht, vrede brengt:
dat is pas geloven!

Gelukkig de mensen die eerlijk zijn en daarom gepest worden:
het wordt allemaal anders.

Gelukkig jij over wie geroddeld wordt:
ze zijn allemaal jaloers!

Gelukkig jij die trouw blijft aan wat toekomst biedt,
trouw blijft aan jezelf:
de zon gaat op, het wordt licht.

Zingen: Lb. 989 Koor (*t. Gert Landman, m. Matthew Camidge*)

Gelukkig de armen van geest
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.
Gelukkig de treurenden,
want zij zullen getroost worden.
Gelukkig de zachtmoedigen,
want zij zullen de aarde beërven.
Gelukkig wie honger en dorsten naar gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.
Gelukkig de barmhartigen,
want zij zullen barmhartigheid ondervinden.
Gelukkig wie zuiver van hart zijn,
want zij zullen God zien.
Gelukkig de vredestichters,
want zij zullen kinderen van God genoemd worden.
Gelukkig wie vervolgd worden om de gerechtigheid,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Hernieuwing doopbelofte

Voorganger

Gemeente van Jezus Christus, volgens het evangelie zijn wij door het gebeuren op de vroege morgen van Pasen in de doop met Christus begraven om in zijn opstanding met Hem een nieuw leven te kunnen leiden. Daarom willen wij op dit feest van licht en nieuw leven onze doopbeloften opnieuw uitspreken. Want eens hebben wij en onze ouders zich verzet tegen die machten en krachten die het leven schaden en schenden en hebben wij en onze ouders beloofd de Heer van het leven te dienen.

Daarom, zult u zich te allen tijde verzetten tegen kwaad en onrecht om in vrijheid te leven als kinderen van God?

JA, DAT BELOOF IK.

Doopgedachtenis

Doopwater wordt in het doopvont geschonken.

Wij gedenken en vieren deze nacht
de geboorte van deze aarde,
onze eigen schepping en geboorte,
dat wij tot vrijheid geroepen zijn
en mogen leven in het licht.

Wij vieren en verkondigen
de opstanding van Jezus Messias,
die wordt genoemd
de nieuwe mens,
de eerstgeborene uit de doden,
het licht der wereld
en wij getuigen van ons geloof in hem.

Wij geloven dat God in hem
een nieuw en onvergankelijk verbond gesloten heeft
met deze aarde.

**In deze nacht wordt het ons aangezegd,
dat Hij groter is dan alle zonde,
dat zijn trouw en menslievendheid
sterker zijn dan alle dood,
dat God in de Messias Jezus
een nieuwe toekomst voor ons heeft geopend.**

In deze nacht vieren wij
onze verbondenheid met Jezus,
het nieuwe verbond
met zijn Vader en met onze Vader.
Gedoopt met water in zijn Naam geloven wij
dat God, die hem ten leven heeft gewekt,
ook ons zal redden van de dood.

**In deze nacht gedenken wij,
dat wij gedoopt zijn
en bidden wij, dat wij,
zo oud en zo groot als wij zijn,
opnieuw geboren worden
om te leven in zijn Geest,
ten dienste van deze wereld,
vandaag en tot in eeuwigheid.
Amen.**

Allen zingen: Lb 686: (t. Huub Oosterhuis, m. Bernard Huijbers)

1 De Geest des He-ren heeft
een nieuw be-gin ge-maakt,
in al wat groeit en leeft
zijn a - dem uit-ge - zaaid.
De Geest van God be - zielt
wie koud zijn en ver-steend
her-bouwt wat is ver-nield
maakt één wat is ver - deeld.

2. Wij zijn in Hem gedoopt
hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.
Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.

3. De geest die ons bewoont
verzucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit
in weer en wind bezwijkt,
kom Schepper Geest, voltooi
wat Gij begonnen zijt.

Stilte

Muziek

Herneming van de tafelgemeenschap

na de onderbreking op Witte Donderdag

Gebeden en gaven

Nodiging door de diaken

Toelichting op de inzameling

Collectiedoel: Amnesty International

Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198 1000 00

Voorbeden - Stil gebed

Tafelgebed: Gij die de stomgeslagen mond verstaat
(*t. Huub Oosterhuis, m. Antoine Oomen*)

1. Gij die de stomgeslagen mond verstaat
van alle stervelingen die wij zijn,
wij roepen U de naam toe van een mens,
Jezus, de zoon der mensen, uw geliefde.
2. Nooit sprak een mens als hij,
in hem verstonden wij uw bestaan, de zin van ons bestaan.
Hij is uw woord geweest, hij heeft volbracht
alle gerechtigheid, een mens voor allen.
3. Om zijnentwil zie ons, dit uur bijeen.
Zie alle stervelingen van de wereld.
Waar onze doden zijn, verkoold, verwaaid,
vragen wij u hebt Gij hen nog gezien?
4. Waarom genadeloos vernietigd worden
de armsten van de wereld uw geliefden;
waarom wij die met weinigen bezitten
wat allen toebehoort, uw woord niet doen,
5. geen wereld maken die in vrede is,
een nieuwe orde van gerechtigheid
Gij die ons hebt gezegd wat leven is:
te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden.

*VG. Doen wat goed is: dankbaar zijn
elkaar bevrijden van angst, stress en dwang.
Een nieuwe wereld van gerechtigheid en vrede
had Uw Zoon voor ogen toen hij
op de laatste avond voor zijn dood met vrienden aan tafel zat.
Hij nam brood, zegende het, brak het en deelde het rond.
Neem en eet hiervan want dit is mijn lichaam gegeven voor
allen
Zo blijf ik jullie nabij.
Na de maaltijd nam hij ook de beker, zegende die en gaf hem
rond.
Neem en drink hier allen van, dit is mijn bloed, gegeven voor
allen.
Blijf dit doen om mij te gedenken.*

6. Gij die dit woord ons ingegeven hebt,
een bron van kracht en moed en zeker weten,
Gij die het licht in ons geschapen hebt,
dat niet de duisternis ons overmeestert,

7. dat niet het laatste woord is aan de dood
Gij die tot hier ons vasthoudt in het leven
Gij die ons afgestemd hebt op uw stem
Gij die ons hebt geschapen naar U toe,

8. Gij die ons zocht nog voor wij om U riepen
Gij die gezegd hebt dat Gij ons zult vinden –
wij roepen U de naam toe van uw mens,
Israël, deze aarde, uw geliefde.

***Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheilgd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven***

**wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen**

Vredegroet

De vrede van de Heer zij altijd met u.
Zijn vrede ook voor u.

*Ieder reikt een aantal kerkgangers de hand
en wenst elkaar "de vrede van Christus"*

De diakenen breken het brood
tijdens het rondgaan van brood en druivensap zingen we:

Liefde eenmaal uitgesproken

Lb. 791 1,4 koor 2,3,5,6 allen
(t. Sytze de Vries, m. John Stainer – Love Divine)

1. Liefde, eenmaal uitgesproken
als uw woord in het begin,
Liefde wil ons overkomen
als geheim en zegening.

3. Liefde luidt de naam der namen
waarmee Gij U kennen laat.

Liefde vraagt om ja en amen,
ziel en zinnen metterdaad.

4. Liefde waagt zichzelf te geven,
ademt op van goede trouw.

Liefde houdt ons in het leven, –
daarop hebt Gij ons gebouwd.

5. Liefde laat zich voluit schenken
als de allerbeste wijn.

Liefde blijft het feest gedenken
waarop wij uw gasten zijn.

6. Liefde boven alle liefde,
die zich als de hemel welft
over ons: wil ons genezen,
bron van liefde, liefde zelf!

Zending

Zonder liefde ben je nergens

Al kon ik nog zozeer
in prachtige preken
mijn redes afsteken
en wist wijze woorden op ieder gebied
maar had de liefde niet
dan was het toch meer
wat trommelgekletter
gezwets en geschetter
had ik de liefde niet.
Al blies ik trompet
hoog van de toren
al zong ik in koren
de sterren van de hemel, het hoogste lied
maar had de liefde niet
dan klonk het toch net
als toeters en bellen.
Ik had niets te vertellen
had ik de liefde niet.
Zonder liefde ben ik nergens
zonder jullie stel ik niets voor.
Had ik jullie niet bij me
dan ging ik er aan onderdoor.
Want liefde is echt
en liefde is aardig
is open, oprecht
en eerlijk, rechtvaardig.
't Is liefde die ziet
hoe opnieuw te beginnen
die ieder verdriet
ook de dood kan overwinnen.

Karel Eykman

Slotlied Lb. 612 1 koor 2,3 allen(t. Sytze de Vries, M.Heinrich Schütz)

1 Wij ko-men als ge - roe - pen
 en aan het licht ge-bracht.
 Het le - ven te be - groe - ten
 heeft God ons toe - ge - dacht.
 Wij ko-men als ge - roe - pen,
 ge - te - kend met een naam,
 van on - ge - we - ten toe-komst
 de me - de - erf - ge - naam.

2. Geroepen om te leven,
 gehouden aan zijn woord
 van uitgesproken vrede,
 van liefde ongehoord.
 Herboren, uitgetogen
 uit de toevalligheid,
 bestemd voor de genade,
 het donker al voorbij.

3. Getekend voor ons leven
 als kind'ren van het licht,
 gezaaid op hoop van zegen,
 de dag als vergezicht.
 God, breng onszelf op adem
 en treed in ons bestaan.
 Bezelg onze vreugde
 hier met uw eigen naam!

Zegen (t. Numeri 6:24-26, m. Gert Bremer)

De Levende zegene en behoede u.
De Levende doe zijn aangezicht over u lichten,
En zij u genadig.
De Levende verheffe zijn aangezicht over u,
En geve u vrede.

Allen: Zegen ons en be - hoed ons,
doe lich - ten o - ver ons uw aan - ge - zicht
1. en wees ons ge - na - dig. 2. en geef ons vre - de.

*U bent van harte uitgenodigd om nog wat na te praten onder
het genot van een glas wijn of vruchtensap.*

*Het boekje en het kaarsje mag u meenemen om uw licht
verder te verspreiden op uw weg.*

Tekst voor onderweg

PASEN

Wat gaaf begon,
wordt vaak verscheurd.
Ons leven wordt getekend.

Maar: gescheurd of niet,
het leven baant zich nieuwe wegen
en vindt juist in de barsten
een nieuw begin.

In deze tijd vol zorgen
vieren we vandaag het nieuwe begin,
het leven dat de dood overwint.
Licht en liefde sterker dan de dood.

